

(si aulim proloqui) peculiare est, ut quum prolixissimus sit, fabula quapiam sese surripiat, atq; quod maxime explicandum fuerat, quasi id non ex proposito faceret, tacite praeferat. Profecto nisi quis exactissime septi situm formamq; cognoscat, & in uiuorū sectionibus ipsius musculus examinauerit, id nequitiam se oscitanti offeret. Porro quantum haecenus assequor, septum transuersum proprio motu ossis pectoris inferiorē terminū, & spuriarum costarū extrema, ad suum caput tanquam ad centrū intrō trahit, nonnihil quoq; sursum uellens. Septi enim transuersi caput in medio mouendarum partium reponitur, & elatiori sui capitis sedi, quae thoracis amplitudinem respicit, nerui à ceruice decurrentes inseruntur. Quum itaque septum in se conuellitur, & spuriarum costarum extrema quodammodo ad centrū colligit, solam inferiorem, eandemq; anteriorem thoracis partem, quam spuriarum costarum cartilagine constitunt, arctat. posteriorem uerò, quae ab harum cartilagine ad uertebrae usque habetur, dilatat, ac inuicem quinque inferiores costas dirimit, unā cum sexta & septima, thoracis costis, quarum etiam cartilaginibus septum applantatur. Hac igitur ratione inferiorē thoracis partem septum transuersum dilatat, ac distendit. Vt uerò quod dico, assequaris manifestius, primū utranque manū notharum costarū cartilaginibus accommodato, & ui attracto spiritu, qui intrō sursumq; cartilaginū extrema uellantur, sentito, deinde hīc una manu relicta, alteram posteriori costarū regioni extēsam impone, & rursus spiritu assumpto, qualiter iuxta dorsum costae dirimantur, & cartilagine inuicem conuiueant, examinato, nisi fortassis canis, aliud ue animal ad manum sit, cuius uiua sectio septi functionem doceat. Atque in hac administratione cauendum est, ne dum animal intrō spiritū ducit, id expirare arbitreris, quod sanē faceres promptissimē, si duntaxat spuriarum costarum extremis, illisq; sedibus animū adhiberes, quibus septum implatur. Neque adhuc me latet, quosdam nostrae aetatis praecipuos uiros, qui mihi interdum administranti astitere, proprium septi motum ad inferiora fieri contendere, quos praeter^o neruorum insertionem, quae ex ceruicis dorsali medulla in superiorē septi sedem perficitur, & uiuam sectionem longē euidentissimā docere oportuit, quod alium exonerātes spiritum, ualidē compresso interim thorace, retineamus, non autem continuō inspiremus, & thoracem dilatemus, quod sane tum faciendum esset, si in thoracis dilatatione septū deorsum duceretur, ut scilicet tunc cum abdominis musculis, excretioni opitularetur. Atq; id etiam docet ualidissima inspiratio, quoties illam ita moliri conaris, ut spuriarum costarū cartilagine, sursum introrsumq; moueri non statueris, quandoquidē quum ui illas retines, una atq; altera inspiratione facta, ita cartilaginū sedes laborat, ac si ui eam pugnis collisisses. Verū opinor & te quoque uarijs modis haec experiri, quemadmodum & ego nunc adeo uarijs respirationibus attento, ut praestitidine calamus ē manibus ueniat reponēdus, addā tamen, & suffocatos liquidō meae sententiae subscribere. His namque quoniam distento dilatatoq; thorace, septum transuersum ad superiora attractum distentumq; adeo inter secandū apparet, ut septum in thoracis amplitudinē allatum, iecur & uentriculū in thoracē trahat, difficilēq; illorū sectionē nobis exhibeat, quae tamen ilico prompta euadit, si thorax alicubi inter costas, aut ipsū septum perforetur, id enim tunc statim flaccidum, instar madidi panni deorsum concidit, ac plus, quam uoles, iecur, & uentriculū propendere sinit. quod, quonā pacto fiat, illi demū non ignorant, quibus musculorum contractionis & laxationis ratio perspecta est. Haecenus omnes musculos solis costarū motibus subservientes explicauimus, qui simul omnes in simijs numero sunt octuaginta quinque, hominibus autē octuaginta unus. Quū uerò & his octo abdominis musculos, in thoracē cōprimētium classem prorsus reponendos subnectimus, in homine omnes sunt octuaginta nouē, in simijs autē tres & nonaginta.^p Obliqui enim descendentes si tendantur, admodū humiliorem thoracis sedē comprimētēs, thoracē arctant.^o Recti uerò, cū obliquē ascendētibus costas deorsum trahunt, thoracemq; non parū cōstringunt.^r Transuersi autē intrō costas adducētēs, ad arctandum thoracem faciunt. Porro eos qui brachiū & scapulam mouent, parum etiam thoracismo uibus auxiliari, aliquis arbitrari posset, si aliquando thoracē fortius cōstringerent. uerū ita longē ad huc magis respirationis musculorū numerus excreceret, qui omnes, non in omnibus respirationibus simul operātur. Sed singulis respirationis speciebus, Natura proprios largitur musculos. Sunt autē primū respirationis duo genera, inspiratio scilicet, & expiratio, & haec rursus singula duplices partes habent. Expirationū enim alia est naturalis, & nō uiolēta, quae nulla nisi naturalis urgente necessitate fit, alia uehēmēs & uiolēta, quam efflationē nuncupamus. Sic quoque inspiratio alia naturalis, alia ad uocis generationē, aut ad aliud quippiā uiolēta existit, atq; haec rursus differētia plurimū maioris minoris uerū ratione inter se uariāt. Naturalis inspirationis & expirationis septum duntaxat autor censetur, abundē enim ipso contracto tenso ue, medici thoracem dilatarī, inspirationēq; perfici arbitrantur. deinde rursus laxato septo, thoracem sua

*Musculorū
thoracem mouentium
enumeratio, &
quando illi suo
fungantur officio.*

grauitate promptē concidere, expirationem moliri turalem expirationem citra musculorū opem perficere, qualitas increseat, aut ad uocē, aliud ue munus maioris & hominis^v tertius & quintus, ac simiarū canumq; & ex Galeni suffragio^b interiores intercostales musculi exterioribus, an uerò interioribus musculis interuigauerit. Si autem maioris expirationis efflationis^c id genus instrumenta inflanda necessitas ingruerit, e accingent, unā cum interioribus, nam & hos quoque stare autumo. His statim in opere succedet,^d qui in cecatur, praeterea qui ad longissimi dorsum mouent in thoracis cauitate, sub uerarum costarum cartilaginibus, uix autem aut brachiū, aut scapulam mouent

MUSCULORVM THORACIS

tium administratio. Caput



QUONIAM MUSCULIS, quos humerorum thoracem mouentium haudquaquam omittēs, quin operi adhibeas. Acuto igitur cingentem, quo clauicula pectoris neruamq; cartilagine expone obnatam, pectoris os & clauiculae articuli ligamenta, ualidum quoddam ligamentum de enatum, illic pectoris ossi inseritur, ubi primae costae clauiculam à prima thoracis costa nunc sursum, nunc ginem & insertionem, simul cum fibrarū ductu cōstituit, illum pectori adhuc adherere fines.^c Secundus ce dependet, totus se offert, unde etiam citra aliam usque ad insertiones, quas in costas molitur, deduc madueres, num secundus musculus à scapulae basi pectas ferat, num uerò à costis initium ducens, in scapulae hanc speculationem non mediocriter cōfert, quod in uicis pro cessibus illum aut inferi, aut ab eisdē enasci chio scapula, illam aliquō repones, quo postmodum tum, & extremam manum occupantium sectionem thoracis musculum aggredieris, & illo à uertebrae menti ipsius seu tendinis naturam ad amussim examine didiceris, in homine tibi is quoque querendus uestigaueris, adⁱ quartam canis, hominis uerò tertio principio à uertebrae, unde prodit, spinis longius inseritur, costas, à subiectis illi sedibus detrahes. pitis aggrediebaris musculos, à spina diremeris, & aris.^b Septimum canis, hominis autem quintum sin auferes, ac ipsum à dorsum hīc mouentibus musculis thoracem mouentium, ad terminum, quo costas impingit, Postquam hos praedicta modō ratione adminicipium tuis manibus trahere, ipsorumq; motum, quac postmodum in totum à thorace illos rejicere. Vnes, dummodo abdominis musculos aggredienti idum dissecueris, optarim te transversa linea, recti mscendere incipit, in totum diuidere, ac superiori partium cartilaginibus nouacula liberare. Conspecies latum illud ligamentum seu tendinē, à costarum cōnosa recti parte enasci, ac quintum nobis inter thoracis abdominis musculi portionem censendum esse. Atq;